

راهنمای نویسندگان

۱. مقاله نباید پیش‌تر در جایی دیگر به چاپ رسیده باشد.
۲. مقاله‌ها باید تألیفی، تحلیلی، و مسئله‌محور باشند.
۳. تمام مقاله‌ها باید شامل چکیده (بین ۱۰۰ تا ۱۵۰ کلمه)، کلیدواژه (حداکثر ۱۰ کلیدواژه)، مقدمه و جمع‌بندی باشد.
۴. معادل نام‌های ناآشنا یا کم‌آشنا به زبان اصلی در پی‌نویس بیاید.
۵. تصاویر در فایل جداگانه و با فرمت jpg و با ۳۰۰ DPI ضمیمه و ارسال شود.
۶. واژه‌ها و اصطلاح‌های کم‌آشنا یا آن‌هایی که ممکن است چند معادل برای‌شان در فارسی وجود داشته باشد، در پی‌نویس بیاید مگر این‌که توضیح درباره‌ی آن‌ها بخشی جدائی‌ناپذیر از متن باشد. همچنین بهتر است درباره‌ی واژه‌ها و اصطلاح‌های نوپدید و نوواژه‌ها توضیحی آورده شود.
۷. نام کتاب، نام نشریه، نام فیلم و آثار هنری در فارسی به صورت ایرانیک یا مایل و در انگلیسی به صورت ایتالیک بیاید.
۸. نقل قول‌های طولانی در حد یک پاراگراف یا بیش‌تر، به صورت جدا و با تورفتگی درج شود.
۹. ارجاع‌های درون متن به منابع مختلف به صورت زیر ارائه شود:
نام و نام خانوادگی نویسنده (تاریخ نشر: صفحه یا صفحه‌های مورد استناد از راست به چپ)؛ البته ذکر نام کوچک ضروری نیست. مانند:
آرتور دانتو (۱۹۸۰: ۲۲-۲۵).
- اگر این ارجاع در پایان یک نقل قول آورده می‌شود — به‌ویژه نقل قول‌هایی که به صورت تورفتگی می‌آیند — نام نویسنده نیز در پرانتز می‌آید؛ مانند:
(دانتو ۱۹۸۰: ۲۵).
- اگر به منبعی به‌واسطه‌ی منبعی دیگر اشاره می‌شود، این‌گونه به آن ارجاع می‌شود:
دیکی (۲۰۰: ۲۱؛ به نقل از دانتو ۲۰۰۲: ۲۷).
۱۰. اگر تاریخ نگارش قدیمی‌تر از چاپ آن است — به‌ویژه درباره‌ی کتاب‌های قدیمی — یا کتاب ابتدا به زبان دیگر نوشته شده و سپس ترجمه شده و به متن ترجمه ارجاع شده است، می‌توان تاریخ اصلی را در قلاب و کنار تاریخ انتشار یا ترجمه آورد؛ این مسئله به‌ویژه در کتاب‌نامه ضرورت بیش‌تری پیدا می‌کند؛ برای نمونه:
ابن سینا (۱۳۷۴ [۴۲۱ هـ. ق: ۲۳] یا آندره بازن (۱۹۹۲ [۱۹۸۵]: ۲۳).
۱۱. وقتی دوباره یا چندباره، بلافاصله و بدون اشاره به منبعی دیگر، به منبعی ارجاع داده شود، می‌توان از «همان» برای اشاره به منبع و در کنار آن از ذکر شماره‌ی صفحه استفاده کرد؛ و اگر شماره‌ی صفحه‌ی یکسان است، می‌توان در کل از واژه‌ی «همان‌جا» استفاده کرد؛ برای نمونه:
۱۲. بازن (همان: ۲۴)؛ بازن (همان‌جا).

۱۳. ذکر تاریخ استخراج مقاله‌های اینترنتی، افزون بر نشانی سایت و تاریخ نگارش یا انتشار مقاله ضروری است.

۱۴. در پی‌نوشت‌ها تنها معادل نام‌ها و اصطلاحات خاص یا توضیحات ضروری درج شود. اما اگر بنا به ضرورت پی‌نوشت‌ها و مآخذ کتابنامه یک‌جا بیایند، در این صورت به‌جای پراکنش و ارجاع‌های درون متن که در بالا آمده، ارجاع‌های توضیحی و استنادها با اعداد ترتیبی (با قلم کوچک‌تر در بالای واژه‌ها) مشخص و با تیتیر «پی‌نوشت‌ها» در پایان مقاله درج می‌شوند. مهم‌ترین تفاوت این پی‌نوشت با کتاب‌نامه آن است که در آن نام و نام‌های خانوادگی به شکل طبیعی و نه جابه‌جاشده می‌آید و شماره صفحه‌ی مآخذ چاپی نقل می‌شود.

۱۵. کلیه‌ی منابع استفاده شده در متن، در کتاب‌نامه به‌صورت الفبایی براساس نام خانوادگی نویسندگان آورده شود. بدیهی است ابتدا منابع فارسی و آن‌گاه منابع غیرفارسی می‌آید:

کتاب

نام خانوادگی، نام [چنان‌چه نویسندگان بیش‌تر از یک نفر باشند، نام و نام خانوادگی آن‌ها پس از نام خانوادگی و نام نویسنده‌ی اول آورده شود]، عنوان کتاب به صورت ایرانیک (محل نشر: ناشر، تاریخ نشر).

مقاله‌ی چاپ‌شده در نشریه

نام خانوادگی، نام [چنان‌چه نویسندگان بیش از یک نفر باشند، نام و نام خانوادگی آن‌ها پس از نام خانوادگی و نام نویسنده‌ی اول آورده شود]، عنوان مقاله (در گیومه)، عنوان نشریه (ایرانیک یا ایتالیک)، س [سال نشر یا جلد]، ش [شماره‌ی مجله] (تاریخ نشر)، صص (صفحه‌های کل مقاله).

مقاله‌ی چاپ شده در کتاب

نام خانوادگی، نام [چنان‌چه نویسندگان بیش از یک نفر باشند، نام و نام خانوادگی آن‌ها پس از نام خانوادگی و نام نویسنده‌ی اول آورده شود]، عنوان مقاله (در گیومه)، در عنوان کتاب (ایرانیک یا ایتالیک)، به کوشش [نام و نام خانوادگی گردآورنده] (محل نشر: ناشر، تاریخ نشر)، صص [صفحه‌های کل مقاله].

مقاله‌ی اینترنتی

نام خانوادگی، نام [چنان‌چه نویسندگان بیش از یک نفر باشند، نام و نام خانوادگی آن‌ها پس از نام خانوادگی و نام نویسنده‌ی اول آورده شود]، عنوان مقاله، نشانی سایت اینترنتی، (تاریخ انتشار مقاله در صورتی که موجود باشد)، تاریخ استخراج مقاله.